

Sygn. akt I C 996/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa **P. M.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę kwoty 2 851,46 zł

I zasądza od pozwanego (...) **S.A. w W.** na rzecz powoda **P. M.** kwotę **2 712,19 zł** (dwa tysiące siedemset dwanaście złotych dziewiętnaście groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 22 marca 2014 roku do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **1535,85 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu;

UZASADNIENIE

Powód P. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 2 852 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 3 maja 2013 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnianie żądania wskazał, że wskutek wypadku drogowego w dniu 30 marca 2013 r. będący własnością powoda samochód V. (...) uległ uszkodzeniu z winy innego uczestnika ruchu drogowego, posiadającego ubezpieczenie OC u pozwanego. Pozwany ustalił i wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 2 498,52 zł. Powód zakwestionował kwotę odszkodowania i powołując się na prywatny kosztorys z dnia 13 lutego 2014 r., z którego wynikała wysokość szkody na 5 349,98 zł i zażądał dopłaty w wysokości 2 851,46 zł. Powód zarzucał, że pozwany w swoim kosztorysie bezzasadnie pomniejszył należne odszkodowanie o 60% ze względu na zużycie części zamiennych, a także pomniejszenie kosztów materiałów lakierniczych.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznał fakt zdarzenia wywołującego szkodę i ubezpieczenie sprawcy w pozwanym Zakładzie, likwidację szkody i wysokość wypłaconego odszkodowania. Zakwestionował natomiast prywatny kosztorys powoda, stanowiący podstawę żądania dopłaty odszkodowania. Zarzucił także, że powód wezwał pozwanego o dopłatę odszkodowania, załączając własny kosztorys, dopiero w piśmie z dnia 14 lutego 2014 r., co czyni niezasadnym żądanie odsetek za okres wskazany w pozwie od 03 maja 2013 r., gdyż pozwanemu 30-dniowy termin na weryfikację żądania, liczony od zgłoszenia tej szkody upłynął dopiero w dniu 21 marca 2014 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Niesporne między stronami były okoliczności faktyczne dotyczące zdarzenia wywołującego szkodę, odpowiedzialności sprawcy i ubezpieczyciela z tytułu odpowiedzialności cywilnej oraz przebieg postępowania likwidacyjnego.

W dniu 30 marca 2013 roku doszło do kolizji pojazdu V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiącego własność powoda P. M. z pojazdem R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należącym do (...) S.A., a kierowanym przez C. K.. Sprawca kolizji C. K. sporządził oświadczenie o spowodowaniu kolizji i wskazał dane właściciela oraz ubezpieczyciela i nr polisy OC. Pojazd sprawcy posiadał polisę w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym Zakładzie o numerze (...) (...) - (...). Powód zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 02 kwietnia 2013 r., która została zarejestrowana pod nr (...). Przeprowadzono postępowanie likwidacyjne na podstawie oględzin i sporządzono kosztorys na podstawie cen części nieoryginalnych, zamienników i ustalono wysokość odszkodowania na sumę 2 498,52 zł. Uszkodzenie sprowadzało się do wgniecenia prawych przednich drzwi pojazdu. Kosztorys sporządzony przez pozwanego w dniu 04 kwietnia 2013 roku według systemu EurotaxGlass wyceniał koszt naprawy pojazdu powoda na kwotę 2 498,52 zł przy zastosowaniu 60% urealnienia na części zamienne V.. Decyzja o przyznaniu odszkodowania w wymienionej kwocie 2 498,52 zł została wydana 16 kwietnia 2013 roku, a środki przelane na rachunek powoda. W zgłoszeniu szkody roszczenie to nie zostało skonkretyzowane, co do sumy. Powód D. M., po blisko roku, zlecił sporządzenie kosztorysu naprawy pojazdu przez firmę (...), który został wykonany w dniu 13 lutego 2014 roku i na tej podstawie ustalił, że koszty naprawy wraz z podatkiem VAT to suma 5 349,98 zł. Powód załączając ten kosztorys do pisma z dnia 14 lutego 2014 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2 851,46 zł stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą odszkodowania wypłaconego, a kwotą odszkodowania ustaloną w dołączonym kosztorysie wraz z odsetkami od dnia 03 maja 2013 r. Pismo to wpłynęło do pozwanego w dniu 18 lutego 2014 roku. Pozwany pismem z 12 marca 2014 r. odmówił dopłaty odszkodowania w żądanej wysokości i stwierdził, że powód może dochodzić roszczeń na drodze sądowej. (fakty niesporne)

Powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu techniki pojazdów samochodowych, rekonstrukcji wypadków drogowych, kalkulacji warsztatowej oraz analizy rachunków i kosztorysów oraz wyceny wartości samochodów J. Z., w opinii pisemnej z dnia 07 listopada 2014 r., pisemnych opiniach uzupełniających z dnia 12 stycznia 2015 r. oraz 05 i 18 marca 2015 r. i 11 lipca 2015 r. ustalił wysokość szkody stanowiącą koszt odtworzenia pojazdu do stanu sprzed kolizji na sumę 5 210,71 zł

Dowód: opinia biegłego z dnia 07.11.2014 r.

opinie uzupełniające biegłego z 12.01.2015 r., 05.03.2015 r., 18.03.2015 r. i 11.07.2015 r.

Sąd zważył, co następuje:

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, że powództwo jest częściowo zasadne. Podstawa rozstrzygnięcia między stronami była niesporna. Pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność, a spór dotyczył w istocie tylko wysokości szkody. Podstawę odpowiedzialności sprawcy i zasądzenia dochodzonych należności stanowią przepisy artykułu 435 i 436 kodeksu cywilnego o odpowiedzialności posiadacza środka komunikacji wprawianego w ruch za pomocą sił przyrody, a takim jest pojazd mechaniczny. Odpowiedzialność za zdarzenie, ponosi kierujący pojazdem R. (...) ubezpieczonym u pozwanego. Niesporna była oczywiście odpowiedzialność pozwanego za swojego klienta ubezpieczonego, objęta polisą w zakresie OC, oparta na zasadzie artykułu 822 k.c.

Zakres odpowiedzialności sprawcy szkody, a w jego zastępstwie zakładu ubezpieczeń, który strony różnie interpretowały, wynika z art. 361 k.c. i art. 363 k.c., mówiących o adekwatnym związku przyczynowym pomiędzy zdarzeniem, a szkodą, a także o prawie wyboru uprawnionego do żądania przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego lub zapłaty odpowiedniej sumy. Za odpowiednią sumę oczywiście należy uznać sumę przywracającą pojazd do stanu sprzed zdarzenia. Według opinii biegłego, po kilku korektach, była to suma 5 210,71 zł, a więc niższa niż to wskazywał powód o 139,27 zł. Sąd podzielił opinię biegłego w zakresie sposobu i zakresu wyliczenia szkody, czego ostatecznie nie kwestionowały strony i taką sumę Sąd przyjął, jako podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Należało zgodzić się z opinią biegłego, że utrata wartości pojazdu, to w istocie koszt jego naprawy, niezależnie bowiem,

czy uszkodzony naprawi pojazd, czy nie, to jego pojazd utracił wartość, zazwyczaj o taką sumę, jaka jest niezbędna do przywrócenia jego stanu do stanu poprzedniego poprzez jego naprawę.

Wypłacenie powodowi w postępowaniu likwidacyjnym kwoty 2 498,52 zł oznacza, że wypłacono mu tylko część z należnej mu kwoty. Jeżeli wartość szkody oszacowana przez biegłego wynosząca 5 210,71 zł, to - po uwzględnieniu kwoty wypłaconej 2 498,52 zł - należne odszkodowanie w części niezaspokojonej wynosi 2 712,19 zł.

Ponieważ powód wystąpił pierwotnie z roszczeniem, zgłaszając szkodę, bez określenia wysokości żądania i nie kwestionował wyliczeń pozwanego dotyczących kalkulacji naprawy, to pozwany pozostawał wobec niego w opóźnieniu z dopłatą odszkodowania dopiero po upływie terminu 30 dni od wezwania przez niego pozwanego do zapłaty kwoty wyższej niż odszkodowanie oszacowane i wypłacone przez pozwanego. Ponieważ pismo pełnomocnika powoda z dnia 14 lutego 2014 r. wraz z nową kalkulacją i wezwaniem do zapłaty doręczone zostało pozwanemu w dniu 18 lutego 2014 r., to termin 30 dni upłynął dopiero w dniu 21 marca 2014 r. Dlatego Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 2 712,19 zł z odsetkami od 22 marca 2014 roku do dnia zapłaty. Dalej idące powództwa zarówno, co do kwoty głównej, jak i odsetek Sąd uznał za nieuzasadnione i sprzeczne z art. 481 k.c. oraz art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Mając powyższe argumenty faktyczne i prawne na względzie Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku oddalając dalej idące powództwo ponad wyliczoną szkodę przez biegłego i odsetki za okres wcześniejszy niż po upływie 30 dni od zgłoszenia żądania dopłaty odszkodowania (pkt II).

Pozwany jako przegrywający spór, stosownie do art. 100 k.p.c., obowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty procesu w całości, gdyż powód uległ tylko w 4,89% swego żądania. Na koszty powoda składały się koszty sądowe: opłata 143 zł, zaliczka na koszt opinii biegłego 775,85 zł oraz koszty zastępstwa adwokackiego 600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, łącznie 1 535,85 zł i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda w pkt III sentencji wyroku.